

[Socialministeren]

relse blev truffet i forståelse med forældremyndighedens indehaver.

Til *udenrigsministeren* (26/6 79) af:

Kjelgaard (KF):

»Vil ministeren over for den vietnamesiske regering klart tilkendegive, at der ikke kan blive tale om nogen form for yderligere dansk bistand til landet, så længe det tvinger tusinder af dets medborgere til en flygtningetilværelse?«

(Spm. nr. 1119).

Begrundelse.

Den norske regering har netop truffet beslutning om at fastfryse en støtte til Vietnam på 90 mill. kr., så længe forholdene i landet er af en sådan karakter, at tusinder tvinges fra deres hjem til en umenneskelig flygtningetilværelse. På samme måde bør den danske regering nu klart tilkendegive, at der ikke kan blive tale om yderligere dansk støtte til landet. Vi oplever i disse dage frygtelige tragedier med den flygtningestrøm, der forlader Vietnam. Ifølge de fremkomne oplysninger er der tale om, at flygtningene betaler et beløb for at kunne forlade landet. En regering, der driver en sådan form for menneskehandel, må under ingen omstændigheder kunne komme i betragtning ved tildelingen af danske bistandsmidler.

Besvarelse (3/7 79):

Udenrigsministeren (Christophersen):

På baggrund af Vietnams militære intervention i Kampuchea traf den danske regering allerede for et halvt år siden en beslutning svarende til den norske, således som det blev gjort klart i et svar på et spørgsmål i folketinget i januar i år fra folketingsmedlem Ninn-Hansen.

I regeringens overvejelser indgik naturligvis også hensynet til flygtningesituationen i området. I en samtale med Vietnams herværende ambassadør den 8. februar i år understregede jeg selv den danske befolknings dybe bekymring over flygtningeproblemet.

Flygtningestrømmen ud af Vietnam har som bekendt ført til, at den danske regering på baggrund af en anmodning fra FN's generalsekretær og FN's højkommissær for flygtninge har besluttet i år at ville modtage yder-

ligere 500 indokinesiske flygtninge samt yde et ekstraordinært beløb på 10 mill. kr. til højkommissærens arbejde i Sydøstasien. Den samlede udgift vil beløbe sig til ca. 46 mill. kr., idet vi regner med, at der skal bruges ca. 36 mill. kr. til modtagelse af de nævnte 500 bådflygtninge. Regeringen har besluttet, at disse udgifter afholdes inden for de rammer, der ved planlægningen af anvendelsen af de samlede bevillinger til udviklingsbistand var afsat til nye aktiviteter i Vietnam. Den vietnamesiske regering er tilsvarende gjort bekendt med denne beslutning.

Som det også blev fremhævet i svaret til folketingsmedlem Ninn-Hansen, blev regeringens beslutning truffet ud fra hensynet til, så længe det er praktisk muligt, at respektere indgåede aftaler. Men denne beslutning var også baseret på, at det ville være meningsløst at sætte resultaterne af vor hidtidige indsats på spil til skade for de befolkningsgrupper, der skulle nyde godt heraf, og på, at det ville være meningsløst at påføre danske virksomheder, der deltager i bistandshjælpen, betydelige tab på projekter, der ikke i sig selv havde nogen betydning for Vietnams militære engagement i Kampuchea.

De synspunkter, jeg her har givet udtryk for, vil forsat være afgørende for Danmarks bistand til Vietnam.

Til *finansministeren* (26/6 79) af:

Voigt (FP):

»Hvor meget androg statens samlede udgifter til taxakørsel i 1978, og hvor stor en del af beløbet er anvendt til decideret kørsel med statsansatte til og fra arbejdsplads og hjem?«

(Spm. nr. 1120).

Begrundelse.

I en tid, hvor borgerne bliver brandskattet på deres transport, må det være rimeligt at få belyst, hvor meget borgerne også skal bidrage med i skattekroner, for at de ansatte i det offentlige tjeneste kan køre behageligt til og fra arbejde i taxa uden at få lommesmerten.

For god ordens skyld skal jeg gøre opmærksom på, at jeg har stillet et tilsvarende spørgsmål til indenrigsministeren angående amter og kommuner. Derudover har jeg dags dato bedt radiorådsformand Ole Espersen